

دانشگاه علوم پزشکی

وخدمات بهداشتی و درمانی استان کرمان

دانشکده پزشکی

پایان نامه

جهت دریافت دکترای عمومی

عنوان

بررسی میزان مرگ و میر و عوارض ناشی از مسمومیت با پاراکوات در بیماران درمان شده
با روش درمانی قدیم و جدید در بیمارستان افضل پور شهر کرمان

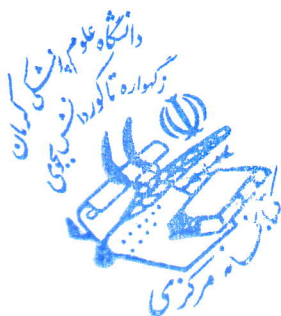
استاد راهنما:

دکتر رستم یزدانی

پژوهش و نگارش:

دکتر نیلوفر رضوی

پاییز ۹۵

مقدمه: پاراکوات یک علف کش بی پیریدیل است که در مصرف مناسب و با دقت خطری برای سلامتی ندارد. بیشتر موارد مسمومیت در بزرگسالان و به قصد خودکشی بوده است در جنوب استان کرمان بعلت داشتن مزارع کشاورزی جیرفت و کهنوج و استفاده از سم پاراکوات بعنوان سم علف کش عمده همه ساله تعداد قابل ملاحظه ای مسمومیت با پاراکوات بصورت تماسهای شغلی، سهوی و قصد خودکشی اتفاق می افتد، باتوجه به اینکه هنوز در مطالعات نقش درمانهای جدید مورد سوال است و از طرفی روشهای درمانی جدید منجر به افزایش قابل توجه در هزینه درمان و نیز عوارضی مثل عفونتهای شدید، واکنشهای حساسیتی، عوارض همودیالیز میشوند قصد داشتیم که با این مطالعه میزان مرگ میر و عوارض روش درمانی جدید و قدیم را در بیمارستان افضل پور کرمان با هم مقایسه کنیم.

روش اجرا: در این مطالعه مقطعی از نوع توصیفی با جستجوی کلمه های «مسمومیت» و «پاراکوات / پاراکوات» در بین تمامی پرونده های موجود در بایگانی بیمارستان افضل پور شهر کرمان تا سال ۱۳۹۵، به روش سرشماری، فراوانی کل مسمومیت ها و نیز فراوانی مسمومیت با پاراکوات تعیین و شیوع مسمومیت با پاراکوات در این مرکز محاسبه شد؛ در ادامه، پرونده های بیماران مبتلا به مسمومیت با پاراکوات از لحاظ علت مصرف سم، فاصله زمانی مواجهه تا پذیرش، مدت زمان بستری، و آخرین وضعیت عوارض کبدی، کلیوی، گوارشی و ریوی در بیماران فوت شده و در زمان ترخیص در بیماران نجات یافته بررسی شد. بیماران به دو گروه بر حسب پروتکل درمانی تقسیم شدند که بیماران بستری قبل از فروردین ۱۳۹۰ یک پروتکل درمانی و بیماران بستری بعد از فروردین ۱۳۹۰ پروتکل دیگری دریافت می کرده اند که میزان مرگ و میر و عوارض در دو گروه با هم مقایسه شدند.

یافته ها: با توجه به نتایج میزان مرگ و میر بین دو گروه تفاوت معنادار نداشت. ($pvalue=0.068$)
ابتلا به نارسایی کلیه در دو گروه ارتباط معناداری داشت. ($pvalue=0.006$) با مقایسه ابتلا به نارسایی کبدی ($pvalue=0.144$) و نارسایی گوارشی ($pvalue=0.253$) در دو گروه تفاوت معناداری مشاهده نشد. دلیل مصرف پاراکوات در دو گروه تفاوت معناداری نداشت. ($pvalue=0.123$) میانگین فاصله ی

زمانی مواجهه تا پذیرش آن ها در بیمارستان ($pvalue=0,326$) و میانگین مدت زمان بستری در بیمارستان ($pvalue=0,246$) در دو گروه تفاوت معناداری نداشتند

بحث و نتیجه گیری: میزان مرگ میر در گروه بیماران درمان شده با روش جدید ۲۴٪ و در گروه بیماران درمان شده با روش قدیم ۲۸٪ بود. با وجود اینکه میزان مرگ و میر در گروه بیماران درمان شده با روش جدید کمتر بود ولی این اختلاف معنادار نبود. نارسایی کلیه در گروه بیماران درمان شده با روش جدید ۵۸٪ و در گروه بیماران درمان شده با روش قدیم ۷۲٪ بود. با توجه به نتایج نارسایی کلیه به طور معنی دار در گروه بیماران درمان شده با روش جدید کمتر بود. نارسایی کبد در گروه بیماران درمان شده با روش جدید ۴۶٪ و در گروه بیماران درمان شده با روش قدیم ۵۲٪ بود، که این اختلاف بین دو گروه از نظر آماری معنادار نبود. نارسایی گوارشی در گروه بیماران درمان شده با روش جدید ۳۸٪ و در گروه بیماران درمان شده با روش قدیم ۴۴٪ بود که این اختلاف نیز از نظر آماری معنادار نبود. در گروه بیماران درمان شده با روش جدید ۲۸٪ عمدی، ۳۸٪ تصادفی و ۳۴٪ بواسطه شغلشان با پارگوات مسموم شدند. در گروه بیماران درمان شده با روش قدیم ۲۴٪ عمدی، ۳۸٪ تصادفی و ۳۸٪ بواسطه شغلشان با پارگوات مسموم شدند.

Background: Paraquat is a bipyridyl herbicide that does not have any health risk if used appropriate and carefully. most cases of poisoning happen in adults trying to commit suicide. Because of the farms in southern Kerman mostly in Jiroft and Kahnooj and the use of paraquat as a herbicide, every year a significant number of poisoning occurs as a result of occupational hazzard, unintentional use and committing suicide. Given that there is many questions about new treatments in available studies and also that new treatments lead to a significant rise in the cost of treatment and complications such as severe infections, allergic reactions, hemodyalisis complications ,in this study we wanted to compare mortality and complications of old and new treatment in Kerman Afzalipur hospital.

Methods: In this cross-sectional descriptive study by searching the words "poisoning" and "paraquat" among all existing records in the archives until 1395 in Kerman Afzalipur hospital , with census method, the total frequency of poisonings and also the prevalence of paraquat poisoning was determined at this center. in addition, cases of patients with paraquat poisoning was studied to determine cause poison consumption, time of exposure to admission, duration of admission, and liver, kidney, gastrointestinal and lung complications in expired patients and the patients that were discharged. Patients were divided into two groups according to the treatment protocol, patients that were admitted before Farvardin 1390 received a treatment protocol and patients that were admitted after Farvardin 1390 got another treatment protocol. the rate of mortality and complications were compared between the two groups.

Results: The results showed no significant difference in mortality between the two groups. (Pvalue = 0.068) there was a significant relationship in kidney failure between the two groups. (Pvalue = 0.006) there was no

significant difference in liver insufficiency (pvalue = 0.144) and gastrointestinal disorders (p value = 0.253) between the two groups. there was no significant difference in cause of paraquat consumption between two groups. (0.123pvalue =) there was no significant difference in average duration of exposure to time of hospital admission (0.326 pvalue =) and duration of admission (0.246 pvalue =) between two groups.

Conclusions: The mortality in patients treated with the new method was 24% and mortality in patients treated with the old method was 28%. Although the mortality rate was lower in patients treated with the new method but this difference was not significant. Kidney failure in patients treated with the new method was 58% and it was 72% in patients treated with the old method. According to the results, kidney failure was significantly lower in patients treated with the new method. Liver failure in patients treated with the new method was 46% and it was 52% in patients treated with the old method, the difference between the two groups was not statistically significant. Gastrointestinal disorders in patients treated with the new method was 38% and it was 44% in patients treated with old method that the difference was not statistically significant. In the group of patients treated with the new method, 28% cases were intentional, 38% were accidentally poisoned and 34% were occupational hazards. in the group of patient treated with old method 24% of cases were intentional, 38% were accidentally poisoned and 38% were occupational hazards.